MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Nr 2 — Februari 1977

Han kämpade ensam

"Då framsköt en ros ibland törne..."

Han kämpade ensam en natt på berget.
Av ångest hans panna var våt.
Han sargades blodig av stenar och tistlar,
och ingen hörde hans gråt.

Hans bön var ett rop från en övergiven,
som ängslas i yttersta nöd.
Ty framför var gisslet och korset och törnet
och plågosam offerdöd.

Han teg likt en värnlös, när domen fälldes
och folkskaran tog honom bort.
Ack, svår blev hans grymma och skonlösa pina,
och hjärtat brast inom kort.

O Jesu, du ensam för mig fick kämpa
i kval, böjd mot stenklippan ned.
Och när du på korsträdet skälvde av smärta,
O Jesu, för mig du led.

H. Nordeson

Lammet som blev vår herde

Ännu en gång har vi gått in i helig passionstid, då vi i vårt hjärta följer Jesus Kristus på Hans lidandes väg. Vi läser på nytt orden om hur korsets skugga faller allt tydligare på den vägen. Vi ser hur Han kämpar med ångesten inför lidandet, men också hur Hans beredvillighet att gå stigen Hans Fader utstakat är så stark, att Han kan säga: "Fader förhärliga ditt namn". Han vet att lidandet leder till härlighet för var och en som tar emot den frälsning Han går att bereda dem.

I sin ande erfar Kristus deras nöd, som inte ens anar vad himmelsk härlighet innebär: Människor med söndertrasade hjärtan, de hopplösa, de förtvivlade, de över sin synd förkrossade, alla dessa som själafienden sargat med till synes oläkliga sår.

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Grundad 1887 av missionär Erik Folke

Ordf.: Byrådir. Nils Heurlin
tel. 08/25 81 01

Missionssekr.: Eskil Olofsson
tel. 08/98 44 12, bost. 28 12 12

Expedition:
Duvkullav. 10, 172 37 SUNDBYBERG
Mån d.—fred. kl. 10.00—16.00

Telefon:
sekreterare 08/98 44 12
kassa och expedition 08/98 44 13
Telegramadress: "Sinim"
Postgiro 5 02 15-3

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

Årgang 82

Ansvarig utgivare:
Missionär Erik Malm

Redaktör: Eskil Olofsson

Utkommer med 12 nummer per år, varav två dubbelnummer under sommaren.

Prenumerationspris kr. 15:—
Postgiro: SMKJ:s konto, se ovan

ISSN 0345-7648

Kristus vet att det var om Honom som Jesaja profeterat och sagt: "Genom hans sår bliva vi helade". Han har förvisso också läst det som står i psalmernas bok, "Han helar dem som hava förkrossade hjärtan, och deras sår förbinder han". Ps. 147: 3. Han vet att Fadern utvalt Honom att bli påskalammet, som skall bringa försoning mellan Gud och människa. Han har också sagt om sig själv att Han är den gode herden, som giver sitt liv för fåren. Han ger sitt liv av fri vilja. Ingen tar det ifrån Honom. "Gråten icke över mig, utan gråten över eder själva och över edra barn", säger Herren till dem som kantar vägen, där Han bär sitt kors. Han vill inte ha medömkan, men Han vill att vi skall begråta vår egen synd och känna delaktighet i Hans lidanden för en mänsklighet, som lider och våndas under satans, syndens och dödens välde.

Under sin vandring mot Golgata ser Kristus fram emot den stund, då segern är vunnen. Förut har Han nått en begränsad skara med sin helande kraft. Efter fullbordat försoningsverk skall Han kunna nå *alla*.

Nu verkar korsets kraft *ständigt*, den verkar genom århundraden och årtusenden. Därför får vi också ständigt minnas att Han led och dog för oss. Och vi behöver minnas det, eftersom vi alltid är beroende av den välsignelse, som Kristi kors ger.

Varför är det då så många söndersargade människohjärtan i denna värld, trots att Herren genom sin Ande räcker ut sina helande händer över oss? Människorna vet inte om den kraft som kan hela. Vi har inte förmedlat budskapet om Herren så, som vi borde ha gjort. Och många som hört det vill ändå inte tro och ta emot. Inte ens vi, som känner vår Frälsare, tar alltid emot Hans läkedom för vår inre nöd. Fienden förvillar oss så att vi inte ser den uträckta handen. De mörka tankarnas, modlöshetens

Från redaktion och expedition

Bön med tacksägelse 1977

— den nya "bönelistan" — medföljer som tidningsbilaga. Om så önskas sänder vi gärna ytterligare exemplar för utdelning. Den vill förmedla en hälsning från Gud genom minnesorden, ge vägledning vid bön med tacksägelse för missionärer och övriga medarbetare, för Kina, som så ofta står i blickpunkten och som behöver evangelium, och för Japan med de olika grenarna i missionsverksamheten. Som vanligt finns också faktauppgifter om missionen och om platserna, där missionsarbete bedrivs, aktuella namn- och adressuppgifter etc. — Må vi inte glömma "bönelistan"! Och "måtte vi aldrig glömma, var vi i världen gå, att till Guds eget hjärta den bedjandes suckar nå."

Tacksägelse och bön på expeditionen

Vi inbjuder till tisdagsbönestunden på vår expedition kl. 12.00.

Symöten i Stockholm

Samling i Maria Magdalena församlingssal/ Gillestugan, Ragvaldsg. 10, torsdagarna den 3 och den 17 mars kl. 12.30.

Kvinnornas Internationella Böndag

firas fredagen den 4 mars. Under mottot "Att älska är att handla" samlas då bönegrupper av kvinnor och män under dygnets alla timmar runt hela vår jord för att bedja, sjunga och meditera kring samma motto. Gåvor insamlas till stipendier för högre utbildning av kvinnor från Asien, Afrika och Sydamerika. Betr. lokala samlingar hänvisas till ortspressen.

Missionens tacksägelse- och böndag

den 14 mars vill vi aktualisera. Låt oss tillsammans träda fram inför Herren i tacksägelse och bön. Där det är möjligt — försök att ordna en samling. Det måste av praktiska skäl bli olika dagar på olika platser men i många fall kom-

---

och orons sår fräter i hjärtats djup. Det är farligt om det får fortsätta så. Det kan då bli, som det står i Jer. 30: 12: "Ohelbar är din skada".

Men så möter vi Honom en dag, den gode herden, den store läkaren! Han förbinder inte genast såren. De måste tvås rena först. Men sedan det skett, då helar Han. Han gör allting nytt. Han drar sorgens slöja från vårt öga och fyller oss med en stilla eller kanske jublande glädje. Läkedomsundret har skett!

Kristus, *vårt påskalamm renar* oss. Kristus, den från de döda återförde store *herden* för fåren, *helar* oss. Han frigör lammen som fastnat i törnsnåren. Ja, Han för dem till de friska betesmarkerna. Han går framför sin hjord och leder den på rätta vägar. Med sin stav hindrar Han den att gå vilse i ödemarkerna och strider själv för den mot vilddjuren, som vill göra den skada. Han är herden, som till sist bär lammen på sina starka axlar ända hem.

Om den dagen, när målet är nått, heter det: *"Lammet, som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor"*. Det bildspråk, som för mänskligt öga förefaller underligt, blir underbart när Guds Andes ljus faller på det. Det är därför att Kristus var villig att bli Lammet, som Han kunde bli vår Herde!

Har Han blivit Din herde? Eller går Du där ännu med en sargad själ? Det finns helande kraft hos Herren. Ibland sänder Han någon till oss att förmedla den kraften. Men Hans är äran! Ty i Upp. 5: 13 läser vi: "Honom, som sitter på tronen, och Lammet tillhör lovet och äran och priset och väldet i evigheternas evigheter".

Astrid Löfgren

PRENUMERERA!

Än räckes Guds frälsning

inför SMKJ:s tacksägelse- och böndag den 14 mars

"Genom tron var Abraham lydig, när han blev kallad och han drog så ut till det land, som han skulle få till arvedel . . ." Så står det om "trons fader" i Hebr. 11: 8. "I tro under himmelens skyar ha fäderna skördat och sått." Så sjunger vi med Göran Widmark i hans trosfriska psalm.

Missionär Erik Folke var en av dessa fäder, som såg den himmelska synen och hörde den ofrånkomliga kallelsen. Han lämnade det lugna Karlbo i dalaförsamlingen Folkärna för att gå ut som sändebud till ett okänt land med helt andra förhållanden. Många avrådde och förmanade honom att avstå från dåraktiga tankar. Men han var orubblig, vilket framgår av följande personliga vittnesbörd.

— Jag har haft det som ett särskilt böneämne, att jag skulle få gå som budbärare från mitt eget folk. Min plan och mitt mål är att i allt i stillhet bida efter Herren och låta honom själv uträtta allt. Han har dragit försorg om början av vägen, han vet nog vad jag härefter behöver. Jag vet, att min resa synes underlig i många ögon, och hade jag ej ägt Andens förvissning i mitt inre, hade jag legat i misströstan många gånger. Att jag står här är nu ej mitt övermod och ej mitt stora mod utan Herrens nåd ensamt. Det är ej mänskliga teorier jag stöder mig på utan den levande Gudens ord. Vilken utgång han än vill ge, skall jag prisa hans namn efter den nåd han giver.

Folke fick uppleva hur Herren ledde

---

mer väl söndagen den 13 mars att vara lämplig mötesdag.

I Stockholms-området firas högtidsdagen den 13 mars med högmässa i Duvbo kyrka kl. 11.00, då Eskil Olofsson predikar, och samling på Missionshemmet till kyrkkaffe samt missions- och tacksägelsestund med vittnesbörd och hälsningar av missionärer och styrelseledamöter.

SMKJ:s 90:e årsmöte/årshögtid

firas 18—20 maj i Betlehemskyrkan och på Ungdomshemmet Utsikten, Stockholm, samt på Missionshemmet i Duvbo. Prosten Herman Schlyter från Malmö, bl. a. känd genom sin bok "Erik Folke — kyrkogrundare i Kina", blir huvudtalare och dessutom medverkar hemmavarande missionärer m. fl.

Birgit Berglings adress

på fältet: 22—32 Kamogawa-cho, MISHIMA SHI, Shizuoka Ken, 411 Japan.

Familjen Dellmings utresa

har på förekommen anledning framflyttats en vecka och avresan beräknas nu bli den 3 mars kl. 11.50 från Köpenhamn med ankomst Tokyo den 4 mars kl. 09.35 (japansk tid). "Stjärnan som de hade sett i Östern gick framför dem . . ."

Porto till Japan

Den höjning av portoavgifterna, som träder i kraft den 1 mars, gäller förstås också post till Japan. Till hjälp för dem som gläder missionärer m. fl. med brev och andra hälsningar inför vi här en liten portotabell.

Med flyg:		*Med båt:*	
Aerogram	1:40	Brev:	
Vykort	1:50	20 gr	1:40
Brev:		50 gr	2:60
5 gr	1:80	100 gr	3:30
10 gr	2:20		
15 gr	2:60	Korsband:	
20 gr	3:—	20 gr	0:80
		50 gr	1:10
Korsband:		100 gr	1:35
20 gr	1:20	250 gr	1:65
50 gr	2:—	500 gr	2:75
100 gr	3:15	1000 gr	4:75
150 gr	4:35	2000 gr	7:70

honom på underbara vägar in i beredda gärningar (se utdrag ur Folkes brev på annan plats).

Fäderna har skördat och sått. Ibland under gott rykte, ibland under ont rykte. Ibland med stor glädje över synliga skördar, ibland under tårar när allt verkade fruktlöst och stängt.

Vi som firar missionens tacksägelse- och böndag har skördat välsignelse av fädernas gärning. Och vi har nåtts av den heliga kallelsen och har fått gå in i deras arbete. "Och än genom städer och byar går väckelseropet de fått: Se tiden är fullbordad, för Herren Krist giv rum, Gör bättring ifrån synden, tro evangelium." Väckelseropet gäller oss, som nu med tacksamhet ser tillbaka på missionens 90-åriga verksamhet och som ser framåt mot nya uppgifter. Det är så mycket vi känner behov av att be om förlåtelse för. Vi behöver också be om nåd att tro evangelium, tro att allt är försonat, förlåtet, så att vi med frimodighet kan gå vidare.

Minnesstenen över Erik Folke i Karlbo, Krylbo med löftesordet om bönhörelse.

Ty "den eld, som vår Frälsare tände, skall föras från vän och till vän. Till alla han budskapet sände, som själv han ju bjuder oss än: Gån ut i hela världen, förkunnande mitt ord för allt som Fadern skapat, för folken på vår jord. Än räckes Guds frälsning, än räckes Guds frälsning till den som sig ångrar och tror".

Än räckes Guds frälsning! Gud har inte ångrat sin kallelse och sina nådegåvor. Hans uppdrag gäller "intill tidens ände". Låt oss tillsammans tacka för detta, tacka för Erik Folkes livsgärning och för alla som tillsammans med honom och efter honom troget skördat och sått i Kina och i Japan, tacka för Guds trofasthet under de gångna 90 åren och för alla som genom Guds ande och ord blivit frälsta, tacka för kallelsen till oss att nu vara med och räcka frälsningens ord till medmänniskor.

Med hänvisning till bilagda "Bön med tacksägelse 1977", som ger vägledning och påminner om olika tacksägelse- och böneämnen, vill vi med tacksamhet och i förbön komma ihåg vårt hemarbete. Tillsammans vill vi tacka och lova Gud för Andens pågående verk i Kina och be att evangeliet på olika vägar ska nå folkskarorna. I tacksägelse och bön vill vi lägga fram arbetet i Japan och då tänka på missionärerna och japanska ledare och medarbetare, på församlingarna och de nya uppgifterna i Atsugi och Nirayama, på lägergården och radiomissionen. Och vi ber om och tackar för att Skördens Herre ska sända arbetare till sin skörd.

"Men honom, som förmår göra mer, ja, långt mer än allt vad vi bedja eller tänka, efter den kraft som är verksam i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus alla släkten igenom i evigheternas evighet, amen." Ef. 3: 20—21

Eskil Olofsson

Det hände för 90 år sen...

"Sanningswittnet, Evangelisk-Luthersk Weckotidning för den inre missionen" kom att jämte Hemlandsvännen och Göteborgs Weckoblad m. fl. tidningar betyda mycket för "Folkes mission" under de första åren. SMK:s tidning Sinims Land startades ju först 1896.

I Sanningsvittnet — med början den 2 juni 1887 — finns införd en presentation av missionär Erik Folke med rapport om hans resa till Kina samt utdrag ur Folkes privatbrev hem till Sverige. Då vi anser det både intressant och inspirerande att under detta år påminnas om den ringa begynnelsens dag, återger vi utdrag från några av dessa brev.

— Ju närmare jag kommer målet, dess mer glad och frimodig känner jag mig i min ande. Jag är viss om, att ni beder för mig där hemma. — — Jag kommer ihåg den ljuvliga aftonen, då jag blev avskild i församlingen till Herrens tjänst. Jag lär mig att allt mer räkna med detta som en särskild gåva av Gud, enligt Pauli ord till Timoteus. Nu är jag förvissad om, att Herren skall bönhöra oss rikligen. Prisat vare hans namn! Jag tänker, att det sista dekretet av kinesiske kejsaren varit ett "giv akt" för eder hemma i Sverige så väl som i England. Låt oss bedja om "frivilliga kämpar för korset". — Jag har två böneämnen att giva: 1) Kina för Kristus. 2) Matt. 9 kap. sista versen. Vi ha en bestämd bönetimme, några vänner i London och jag. Kanske du och flera andra ville taga samma timme, den är tisdagsmorgon 8—8.30 (sv. tid).

— — —

— I Shanghai inbjöds jag att bo i China Inland missionens hus, tills jag hunnit ordna mig litet. Mr. Stevenson inbjöd mig att taga del i den undervisningskurs i språket, som de anordnat i Anking. Jag föredrog detta, för att i det närmaste kunna taga mig ut på egen hand i Hankow. Huru underligt leder ej Herren de sina. Genom att han gått före att bereda mig rum här, fick jag nu endast sitta stilla och se hans salighet. Jag har beslutat att anlägga kinesisk dräkt. Var jag torde komma att begynna arbeta är ej ännu avgjort. Det första är att lära tala språket. Efter några månaders vistelse där torde jag bli i stånd att taga något avgörande steg. Du ser, att jag står nu i en avgörande kritisk ställning, och det behövs mycken bön och stillhet inför Herren att höra hans röst och följa hans ledning. Bed för mig och bed hela församlingen göra så. — — Du kan ej tro, vad Herren välsignat mig under resan, och nu gör han under här. Det är just likt honom. Jag känner, att jag kan vara stark i honom, ja oövervinnelig.

— — —

— Jag kan med glädjefullt pris till Gud tala om för dig, huru underbart Herren har öppnat min väg här i landet. Han sände mig just till den plats jag behövde för min förberedelse. Huru stor faderlig omsorg bär han ej för mig. Prisat vare hans namn! Som jag nämnde i mitt förra brev, bytte jag helt om utseende i Shanghai. Det kändes litet underligt att så med ens bliva förvandlad från en svensk till en kinaman från topp till tå. Du skulle ha sett mig första gången på Shanghais gator iklädd en lång mantel och en lång hårpiska hängande nedför min rygg! Men huru ljuvligt är det ej att få göra det för Herrens skull. Då är det ej längre någon fråga om mod eller smak eller andra människors omdöme. — — Du kan ej tro, vilken rik salighet det ligger däruti att vila vid Herren och så bliva ledd av honom. Vi har nu varit här en hel månad, och ej har ännu en dag gått, då jag icke kunnat sjunga av hjärtat: Ära vare Gud!

— — —

— Vi ha välsignade stunder här i den lilla kinesiska församlingen. Gud gör under. Min infödde lärare hade ej hört evangelium, förrän han nu kom att taga mig om hand, och — kan du tänka dig

En högtidsstund i Maria Magdalena

Det var en stor skara glada vänner till vår mission, som samlades till kyrkkaffe och missionsstund i Maria Magdalena församlingssalar på Söder i Stockholm andra söndagen efter Trettondedagen. Det låg något av lovsång i luften. Och nog hade vi anledning att vara glada. Inom kort kommer den nuvarande missionärsgruppen i Japan att fördubblas genom Birgit Berglings och Kerstin och Bo Dellmings med barn utresa till Japan. Och allra gladast syntes de återvändande missionärerna vara. "Jag har en pillrande lyckokänsla", svarade Kerstin, när någon frågade henne hur det egentligen kändes inför utresan.

Kyrkoherde Olle Gnospelius hälsade med några hjärtliga ord på församlingens vägnar de närvarande välkomna och vände sig därvid särskilt till Birgit Bergling, som han försäkrade kommer att följas av kärlek och förböner från många församlingsbors sida. Eskil Olofsson tackade för den ännu en gång bevisade gästfriheten från församlingen gent emot vår mission och erinrade om att det i år är 90 år sedan Erik Folke på Herrens bud första gången reste ut till Kina med evangeliets glada budskap. Och vår förste missionär fick under årens lopp många efterföljare. Sedan 25 år tillbaka har Japan varit vårt kallelseland. Och dit återvänder nu Birgit och Kerstin och Bo med barnen Kristina, Daniel och Mikael.

Birgit Bergling inledde våra tre sändebuds vittnesbörd. Hon skildrade hur hon som ung bibelläsare särskilt stannade inför det Guds namn som uppenbarades för Mose: JAG ÄR. Ett underligt namn som dock i Jesus Kristus blivit ett underbart namn för henne. Jag är livets bröd, världens ljus, vägen, sanningen och livet, säger Jesus. Och aposteln Paulus skriver till galaterna: "Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig" (Gal. 2: 20). Det är detta underbara namn Birgit fått en förnyad kallelse att förkunna i Japan, och i fullföljandet av den kallelsen vädjar hon om för-

---

— i förrgår afton bad han offentligt! Då den härvarande missionären, Mr. Wood, frågade honom, om han trodde på Jesus, svarade han: "Vem skulle ej tro på honom?" Han synes just ha fått ljus helt. — — Jag har stora förhoppningar för Kinas framtid. China Inlandmissionen beder om 100 nya arbetare detta år, och i ett brev nyligen från Mr. Taylor blevo vi underrättade, att resa och utrustning voro betalda för nästan alla och även personer funna. O, att även Guds barn i Sverige började att lära sig tro, ej på på förhand fylld kassa, utan på en Gud, som förser, som giver dagligt bröd även då, när det gäller hans rikes tillkommelse och hans namns förhärligande.

— — —

— Jag älskar Kina mer för var dag, och jag tackar Gud, att han aktat mig värdig att vara vittne här. Hälsa alla kära vänner, hälsa dem med: "Allt för Jesus, alla dagar, alla ögonblick för Jesus, all kraft och alla förmågor för att förhärliga Jesus" — — — Fältet är stort och jag beder om och väntar på medarbetare. Vi behöver helgjutna män, fyllda av den helige Andes kraft, fulla av kärlek och medkänsla och villiga att offra allt för Herren Jesus, sådana som ha stora tankar om Herren och hans makt, tillgängliga, så att de kunna tala vid folket.

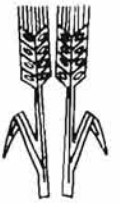

bön — ej minst med tanke på det svåra japanska språket. E. Liedgrens psalm "Låt mig bli en pil på din båge — — —", som sjöngs av musikdirektör Barbro Bergling, blev en meningsfull avslutning på Birgits anförande. För övrigt gjorde Barbro Bergling en synnerligen värdefull insats i vår samling genom sin vackra sång.

Bo Dellming var näste talare. Han sade, att ett program om Japan i svensk TV några dagar tidigare hade kommit till honom med förnyad kallelse att förkunna korsets budskap i detta land. Japanens yttre attityd är hårdhet, vilket kommer till uttryck ej minst vid uppfostran av det unga släktet. Varför är det så? Den djupaste orsaken torde vara, att han ej sett och fått erfara något av Jesu kärlek. Må vi därför enträget bedja att Japan av idag genom Guds sändebud därute skall få uppleva korsets kraft, att evangelium om Jesus Kristus må nå japanerna med sådan makt att hela nationen skakas. Men det kan allena ske genom Guds kraft. Bo slutade med att hänvisa till Apg. 4: 29, 30: "Giv dina tjänare, att de med all frimodighet må förkunna ditt ord, i det du utsträcker din hand till att — — — låta under och tecken ske genom din helige tjänare Jesu namn".

Så var det slutligen Kerstins tur. Hon framhöll, att hela familjen haft en "skön och rolig tid" i Sverige och tackade för all kärlek och värme som mött dem alla fem under hemmavistelsen. Men nu längtar hon ut igen för att få vittna om den Guds förlåtande kärlek i Jesus Kristus, som hon i tonåren upplevde och som gör att hon har ett budskap till japanerna. Som minnesord inför utresan citerade Kerstin Jer. 18: 6: "Såsom leret är i krukmakarens hand, så ären och I i min hand", säger Herren. Vi får alla vara en lerklump i Herrens hand! Hon slutade med att framhålla "hur skönt det är att veta, att ni, vänner, finns när vi går ut". Uppgiften är densamma för missionärerna därute och missionsvännerna här hemma. "Det kommer att ske något underbart i Japan, när solen, Nådens sol, går upp över Soluppgångens land", sade Kerstin till slut.

I Guds närhet

Om mitt liv är idel mörker,
kan det bli ett liv av ljus
— i Guds närhet.

Den, som förut varit ensam,
genomströmmas dag och natt
av Guds kärlek.

Om ditt liv har saknat glädje,
finns det glädje över nog
— i Guds närhet.

Varje källa utan vatten
kan förvandlas till en flod
av Guds kärlek.

Världen bjuder dig blott oro,
låt ditt hjärta finna ro
— i Guds närhet.

Bo Setterlind
(Svensk Veckotidning)

Missionens ordförande, Nils Heurlin, avslutade missionsstunden med att framföra ett tack till de utresande missionärerna för den tid vi har fått rå om dem här hemma och för de glimtar från Japan de därvid förmedlat åt oss och citerade slutligen från Ps. 147: "Halleluja! Ja, det är gott att lovsjunga vår Gud, ja, det är ljuvligt; lovsång höves oss".

Det kändes riktigt att få sluta denna sändnings- och avskedshögtid med jubelsången

Sällt det folk, som jubelklangen förstår!
I Guds ansiktes ljus de skola vandra.
De gå från kraft till kraft
Och från fröjd till fröjd,
Tills de stå inför Gud på Sions höjd.

Erik Olsson

Rapport om CGST –

den kristna teologiska högskolan i Hongkong

Under första läsåret kunde högskolan inregistrera 13 heltidsstuderande och 15 halvtidsstuderande samt mer än 300 (en gång 2200) deltagare i studieaftnar.

Under andra läsåret 1976—1977 inskrevs 22 nya heltidsstuderande ungdomar. De hade avlagt lägre akademisk examen eller erhållit diplom från college.

Dessa studenter ska alltså vidareutbildas till att bli lärare vid lägre seminarier och evangelistskolor, som i sin tur utbildar "vanliga församlingsarbetare". Studenternas arbetsmöjligheter blir alltså mångfaldigade, resultatet väntas bli tusentals församlingsledare. — Gud välsigne projektet!

De nyinskrivna studenterna har kommit från 22 olika samfund och 17 olika lägre utbildningsanstalter. De har utgått från dotterkyrkor till Rhenska missionssällskapet, en norsk luthersk mission, en "alliansmission", en pingstmission m. fl. En verkligt ekumenisk samling! Måtte de kunna få bevara sin biblisk-ekumeniska gemenskap!

NYA STUDIEKURSER behandlas under detta läsår. Under höstterminen 1976 hölls föreläsningar och seminarieövningar i följande ämnen:

Allmän kyrkohistoria (nybörjar- och fortsättningskurser).

Asiatisk kyrkohistoria — i ljuset av Apostlagärningarna.

Valda delar av Nya Testamentet (grekiska).

Valda delar av Gamla Testamentet (hebreiska).

De apostoliska breven: Johannes brev, Petri brev, Jakobs brev och Judas brev.

Gamla Testamentets historia.

Inledning till pastoralteologi och historia.

Predikolära (homiletik).

Praktiskt församlingsarbete.

Kyrkoadministration.

CGST önskar att institutets vänner må deltaga i tack och förbön.

TACK

för att den stora institutionen kunnat komma i gång och fått uppleva ett så lyckosamt år,

för att man fått uppleva bönesvar, när man bett om rätta lärare och elever,

för att de extra kvällskurserna rönt en sådan stor tillslutning,

för att så många olika samfund haft förtroende för CGST och sänt elever dit.

FÖRBÖN:

att de goda förhållandena ska få bestå,

att de många förebedjande vännerna runt jorden inte ska förtröttas i sin betydelsefulla gärning,

att de stora ekonomiska åtagandena ska lyckas och behoven fyllas.

Rob. Morris Bergling

Nya upplevelser i Japan

Mishima den 24/1 1977

Kära Vänner!

Så är jag då åter i Japan. En stor skara släkt och vänner hade mött upp på Arlanda, och resan hit ut gick finfint. I Amsterdam måste jag byta till ett större plan, som skulle föra mig över Nordpolen. Vi var säkert över 300 passagerare, de flesta japaner men också en del holländare. Trots att planet var så gott som fullsatt, var platsen bredvid mig tom, så jag kunde disponera två sitsar och därför även ligga ner, väl hopkrupen, och sova några timmar fastän i många etapper.

På Haneda flygplats stod Örjan Aronsson, pastor Takanashi, evangelisten Chiba, fru Tsuchia och hela familjen Hosaka. Vilken glädje att återse dem alla! Med Chiba som ciceron kunde Örjan möta med bil, och det var lätt att få med sig bagaget. Här hemma väntade Birgit Aronsson med middag, och även Ingrid Aspberg stod där och välkomnade mig, när jag kom.

Redan nästa dag följde Örjan med mig till stadshuset för att ordna med den lilla identitetsboken, som varje utlänning ständigt måste ha på sig. Han hjälpte mig också att lösa in mina resechecker och öppna nytt bankkonto i Mishima. Underbart att ha goda, hjälpsamma och duktiga kamrater!

Så kom söndagen, min första söndag i Japan denna gång. Jag tittade ut genom fönstret, och vad fick jag se? Det snöade! På taken låg redan flera centimeter snö, marken var vit och träd och buskar snöklädda. En ny upplevelse här i Japan där vi inte såg snö i Numazu under alla de år vi bodde där. Någon påstod, att det inte snöat ordentligt här i Mishima på 15 år.

Högmässa i Mishima kyrka. Örjan predikade och Kimura tolkade. Efteråt välkomstlunch i församlingssalen. På grund av snön var det mindre folk än vanligt, men vi var i alla fall 20—25 personer vid lunchen. Församlingens ordförande välkomnade och även ett par and-

"Nej se det snöar" — en ovanlig syn på vårt verksamhetsområde i Japan.

"Missionen är att lyckönska till att ha fått tag på ett så förtjusande litet nybyggt hus" — i Nirayama.

ra sade vänliga välkomstord. Själv fick jag berätta lite om Martins sista dagar och min egen kallelse hit ut igen.

Vid 17-tiden for Örjan och Birgit och jag till Nirayama för att sätta upp gardiner och ordna en del för samlingen, som skulle vara där kl. 19. Ingrid fanns redan på plats, när vi kom. Missionen är verkligen att lyckönska till att ha fått tag på ett så förtjusande litet nybyggt hus att börja verksamheten i. Nirayama har 15.000 invånare, och det finns inte någon kyrka av något slag inom det området. Helt obruten mark. Må Gud lägga sin välsignelse till arbetet där från första stund. Vid samlingen kl. 19 var det bara vi fyra svenskar, två evangelister, en äldre kvinna, en ung man från församlingen i Mishima och Sandy, en amerikanska, gift med en japansk läkare, med sina tre barn. Sandy är ständig organist i Mishima kyrka, men ända sedan hon kom till Japan för 7 år sedan, har hon bett till Gud att det skulle bli någon kyrka inom detta område. Hon bor bara 5 minuters bilväg från vårt nya hus. Vi sjöng åtskilliga sånger, Fujita höll en kort andakt och så blev det samtal om hur vi ska lägga upp arbetet i Nirayama.

I dag är det strålande sol. Snön ligger ännu kvar på taken och på marken. Men det töar ordentligt och innan kvällen är det nog inte mycket snö kvar, åtminstone inte där solen kommer åt. Den är varm.

Två ord mötte mig i "Dessa bibelord ha hjälpt mig" den dag jag kom till Japan: "Medan dagen varar, måste vi göra dens gärningar, som har sänt mig; natten kommer, då ingen kan verka" (Joh. 9: 4) "Så skall och min Gud efter sin rikedom i fullt mått och på ett härligt sätt i Kristus Jesus giva eder allt vad I behöven" (Fil. 4: 19). Det sista löftet får jag ta till mig både vad beträffar språket och den andliga utrustningen.

Må Gud välsigna oss alla, Er därhemma i Sverige och oss här ute i Japan önskar

Er *Birgit Bergling*

Japaner—svenskar — hand i hand

Vi har redan hunnit ett litet vägstycke in på det nya året. Det har kanske inte hänt så mycket än. Men i förrgår ökade missionärsstyrkan med en. Vi såg på varandra och räknade till fyra! Det var rätt länge sen vi var så många. Birgit Bergling anlände lyckligt till Japan den 20 jan., och Örjan Aronsson och Chiba och Takanashi mötte vid flyget och tog henne med i bil till Mishima, där Birgit Aronsson och jag väntade med en kvällsmåltid.

Nästa gång hoppas vi få möta familjen Dellming. Och sedan . . . Vi behöver fler medarbetare, både svenska och japanska, eftersom arbetet också har vidgats. Igår kväll på styrelsesammanträde för den japanska kyrkan betonades det på nytt från japanskt håll, att man ville gå hand i hand med missionen, även då det gäller nytt arbete och radiomission. Fastän de inte ekonomiskt kan bidra något avsevärt, så menade de ledande, att det är viktigt att de får vara med.

Chiba San arbetar med den nya anslagstavlan för Nirayama.

Priserna går upp här i Japan också. Nyss har biljettpriserna stigit igen på den lilla järnvägen Ohito—Mishima. Jag passade på att köpa rabattbiljetter, innan priset steg. Takanashi säger han ska cykla till Nirayama. Men tågen går mycket fortare! Under alla förhållanden måste vi röra oss för att nå ut med evangelium. En bil är bra, men den kostar också en del. Tack för att Ni vill vara med och hjälpa till att få ut det glada budskapet, medan vi har tid och tillfälle.

Aronssons och Chiba arbetar mycket på att få allt färdigt i Nirayama. Och det börjar bli riktigt hemtrevligt i den lilla lokalen där vi redan varit samlade till möte. Vi tänkte fortsätta varje söndagskväll. Den 30 jan. hoppas vi kunna nå ut mer direkt till folket omkring. För barnen planerar vi också söndagsskola på eftermiddagen.

I den stora staden Atsugi arbetar Aronssons och Chiba från morgon till kväll varje lördag.

Den här veckan har jag varit på kvinnomöte både i Fujinomiya och Numazu. De samlas troget så långt det är möjligt och försöker också att få nya med. En koreansk fru i Numazu-församlingen upplever en prövande början på det nya året. Först fick hon sin matserveringslokal vattenförstörd vid en eldsvåda i grannhuset. Sen fick hon bud från Korea att hennes dotter omkommit i en trafikolycka och fick så flyga dit helt hastigt. Måtte hon få uppleva att all trösts Gud är henne nära!

Tack för att Ni vill stå med oss i arbete och bön också det här året!

Er egen tacksamma

Ingrid Aspberg

En stencil, ett årsprogram...

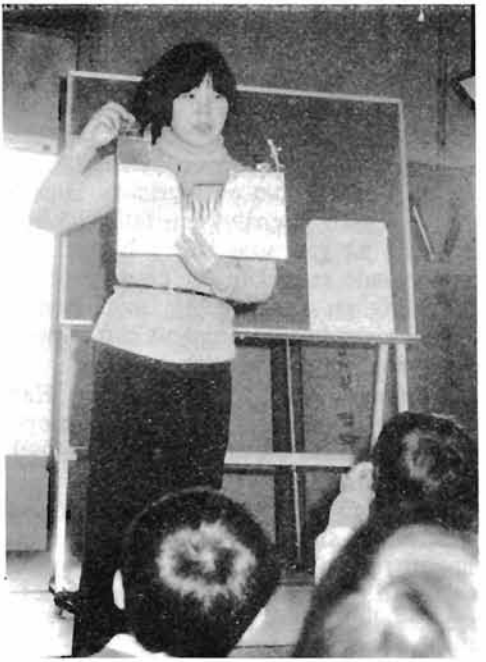

Fru Chiba talar med barnen om korset som bryggan till himlen.

En stencil kan man ibland få ut mycket av, särskilt den jag har i tankarna. Det är ingen traktat och inte heller ett sammanplock av bibelord eller predikningar. Den, som jag tänker på, är full av förkortningar, klockslag och datum. Kort sagt, ett årsprogram för evangelisationsarbetet i Nirayama och Atsugi. Under bön har vi arbetat fram den och hoppas att den ska vara ett praktiskt utslag för Matt. 28: 18 ff. Må Herrens vilja ske.

"Månad två, dag nitton" (dvs. 19/2) läser vi näst längst upp. Något ska tydligen hända då. Vad? Stencilen berättar en hel del, om vi följer raden mot höger: "Film, hyra lokal, dela ut 13.000 traktater m. m." Fortsätter vi att följa raderna, ser vi steg för steg vad som är planerat och om Herren vill, ska vi steg för steg få avslöja stencilens hemligheter.

Men en stencil liksom en traktat är döda ting. Om man drar originalet genom duplikatorn, händer för det mesta ingenting. Har man tur så får kopian en del svarta, röda eller gröna punkter här och där, och i bästa fall får man en suddig, oläslig kopia som är helt obrukbar. Om man däremot tillsätter dupliceringsvätska, kan man få många fina exemplar i skiftande färger och former.

Tänk om Herrens nåd skulle få strömma ned och "blöta upp" vår stencil och människors hjärtan som D. W. Whittle beskriver i sin sång:

"Skurar av nåd skola falla." Så lyder siarens ord. Härliga, saliga tider stunda ännu för vår jord. Skurar av höjden, Ymniga, sänd oss, o Gud! Droppar ej endast, men skurar, Herre, att falla nu bjud.

Vi behöver skurar i Japan. Droppar av regn förslår så litet, där marken genast suger i sig även häftiga och långvariga regn.

Nu är det också så att en stencil alltid får s. k. vita fläckar i trycket även vid riktig användning av dupliceringsvätska. Färgen får inte fäste överallt. Trots mångårigt arbete av många missionssällskap har budskapet ändå inte fått fäste överallt. I en nyligen gjord undersökning konstateras att Japan ännu har alltför många sådana områden. Milliontals människor har ingen kyrka på orten, säger undersökningen.

"Skurar av nåd skola falla."
Fröjda vårt hjärta igen!
Törstande ängarna vänta
Skurar från himmelen än.
Skurar av höjden,
Ymniga, sänd oss, o Gud!
Droppar ej endast, men skurar,
Herre, att falla nu bjud!

Er *Örjan Aronsson*

Stor glädje i liten församling

Ishikawa San tillsammans med två "engelska" elever.

Mittsuo San är 22 år. Sen ett halvår tillbaka är han gift och bor nu med sin hustru i en lägenhet inte större än en mycket liten etta.

Man kan inte undgå att se var intresset finns, när man kommer in till dem i deras hem. Bilar! Mittsuo San är chaufför för en firma och hans fru dataoperatör. Båda två har ett blygt men intagande sätt. Vi tycker genast om dem.

Det ska bli möte i deras hem ikväll. Vi har ingen lokal att vara i, så vi får krypa ihop kring det lilla bordet och slåss med dussinet andra fötter om värmen under det. Chiba leder ett kort möte och talar om behovet att dagligen leva med bibeln som näringskälla. Han talar kort men intensivt och faller ideligen tillbaka på vad som står i bibeln. Den välformade retoriken får komma till användning en annan gång, nu måste de få närvarande på ett enkelt sätt föras in i bibelns berättelser och budskap.

Mittsuo San är ännu inte döpt. Hans tro är svag, och ännu är han inte mogen för dopet. Lite besvärligare blir det också då hans fru inte velat ta emot Jesus. De behöver allt stöd de kan få för att tron ska få slå rot. Tala om små församlingar, men denna är den minsta jag har sett hittills. Samtidigt är det med desto större glädje vi får börja med arbetet i Atsugi.

Ishikawa San, 17 år, är en av deltagarna i ungdomsmötet som vi haft tidigare på dan. Hon har kommit varje gång — inte bara för engelskan. Hon vill veta mer om dopet. Varför dop? Varför olika praxis i olika kyrkor? Varför Jesus? Det är härligt att möta andlig törst.

Mittsuo San med fru omgivna av makarna Chiba med dotter.

Gåvoredovisning

Januari månad

1	"Sv. Ps. 307"	50: —
2	A. E., Lund	70: —
3	B. L., Kalmar	30: —
4	Do, t. Anna Larssons minne	10: —
5	H. M., Skellefteå, t. Ida Hedbergs minne	50: —
6	H. L., Tranås	85: —
7	E. S., Urshult	50: —
8	"Ps. 105: 1"	100: —
9	Å. F., Skellefteå, t. Dellmings utresa	100: —
10	M. S., Värnamo	35: —
11	M. U., Eskilstuna, t. I. H:s minne	100: —
12	D. o. E. O., Sbg, t. do	30: —
13	E. G., Vänersborg, t. do	50: —
14	L. B., R. F., A. S., Ursviken, t. do	30: —
15	H. I., A. F., R. B., G. N., M. N., Skellefteå, t. do	85: —
16	M. E., Norrköping	35: —
17	D. S., Umeå	145: —
18	A. J., Vetlanda	100: —
19	O. Y. H., Västerås	15: —
21	G. G., Dorotea, gåva v. dop	50: —
22	G. Ö., Falköping	100: —
23	I. L., Luleå	75: —
24	I. A., Lycksele	15: —
25	H. D. R., Norrköping	20: —
26	L. o. K. L., Boliden, t. Dellmings utresa	50: —
27	Do t. I. H:s minne	50: —
28	H. o. T. M., Piteå, t. do	50: —
29	Do t. Nanny Holmquists minne	50: —
30	I. J., Fjälkinge	300: —
31	KFUK/M:s Japangrupp, Gbg, t. Märtha Carlssons 75-årsdag	50: —
32	I. J., Huddinge	15: —
33	B. o. L. J., Klippan	100: —
34	A. L-d, Lund	1.000: —
35	I. L., Malmö, t. Lillie Hanssons minne	500: —
36	Koll. i Norrby kyrka, Sala	110: —
37	B. W., Skellefteå, t. I. H:s minne	15: —
38	Onämnda, Malmö	1.500: —
40	T. B., Boden	100: —
41	SMKJ-gruppen, Bureå	185: —
42	V. P., Helsingborg	35: —
43	M. R., Falun, t. Dellmings utresa	100: —
44	M. F., Skellefteå, t. do	100: —
45	B. N., Norrköping, t. utresor	100: —
46	K. D., Björköby	50: —
47	S. W., Norrköping, "till min kära Astas minne"	500: —
48	B. o. S. P., Frövi, t. Asta Wickströms minne	25: —
49	M. O., Ljungby, t. do	50: —
50	B. o. Å. K., Norrköping, t. do	50: —
51	I. o. C. E., Skärhamn, t. do	50: —
52	Gåva t. Alfred Nilssons minne gm pastorsämb. i Almundsryd	20: —
53	Gåvor v. minnesstund efter Ida Hedberg, Skellefteå	1.690: —
54	E. B., Sthlm	50: —
55	H. o. H. E., Mjölby	30: —
56	E. P., Sthlm	100: —
57	B. H., Sollefteå	85: —
59	R. o. G. G., Dorotea, t. Ruth Larssons 70-årsd.	20: —
60	F. S., G. Falmark, t. I. H:s minne	50: —
61	S. o. K. B., Luleå, t. do	30: —
62	D. o. S. F., Skellefteå, t. do	25: —
63	A. O., Fredrika	15: —
64	B. M., Grödinge	100: —
65	B. L., Kalmar, t. Erik Blomgrens minne	20: —
66	S. P., Klippan	25: —
67	S. J., do	75: —
68	"God Gemenskap", Karlstad	65: —

Lille Nobu Kun, 7 år, har varit med på barnmötet. Det var det första av de tre möten vi hade idag. Han kramar gottpåsen och skruvar på sig litet, innan han kommer fram med sin viktiga fråga: "När får vi komma nästa gång?" Sådana stunder är ersättning nog både för långa resor och timmars arbete.

I veckan har vi fått välkomna Birgit Bergling tillbaka till Japan. Vi tackar Herren och gläds åt ytterligare en behövlig förstärkning i den lilla skaran av medarbetare.

Många hälsningar

Birgit Aronsson

Höjen jubel till Herren, alla länder.
Tjänen Herren med glädje, kommen inför hans ansikte med fröjderop.
Förnimmen att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och icke vi själva till sitt folk och till får i sin hjord.
Gån in i hans portar med tacksägelse, i hans gårdar med lov!

Ps. 100: 1—4

69	M. O., Linköping	50: —
70	G. S., Odensbacken	35: —
71	H. H., Skellefteå, t. Frida Lundbergs minne	35: —
72	"65 år"	300: —
73	N. Ö., Töre	100: —
74	G. A., Vittsjö	50: —
75	T. o. Y. H., Västerås	20: —
77	L. O., Gbg, t. utresor	150: —
78	M. K., Hägersten	35: —
79	Klockarbergets Mfg, Högdalsås	400: —
80	S. o. K. S., Karlstad	40: —
81	M. V., Mörrum	50: —
82	J. B., Norrköping	110: —
83	M. P., Umeå	50: —
84	E. o. H-L. H., Piteå	50: —
85	A. B., Sthlm	85: —
86	Gåvor 16.1 i Maria Magdalena förs.sal., Sthlm	4.900: —
87	A. K., Alsterbro	35: —
88	G. K., Hovmantorp	200: —
89	SMKJ-kretsen, Karlskrona	675: —
90	H. T., Lund	50: —
91	Do, t. I. H:s minne	20: —
92	G. o. H. L., Skellefteå, t. Lars o. Birgitta Hanssons minne	30: —
93	S. E., Örebro	50: —
94	"Tacksam missionsvän"	300: —
95	Missionskretsen, Kristianstad	1.200: —
96	G. o. J., Luleå	50: —
97	M. o. C. Ö., Olofstorp	600: —
98	I. H., Oskarshamn	30: —
99	E. H., Skellefteå	15: —
100	T. B., Umeå	100: —
101	A. H., Västerås	2.000: —
102	Symöteskoll. i Sthlm	225: —
103	"Farfars och Farmors mission"	50: —
104	"Blomma på Elisabeths grav"	50: —
105	H. S., Katrineholm	100: —
106	E. P., Lund, t. Britta Eks minne	25: —
107	SMKJ-kretsen, Skelleftehamn	460: —
108	R. L., Solna	15: —
109	Åseda Baptistf. Kvinnoförening	161: 25
110	T. C., Dalsjöfors	50: —
111	BCEM, Linköping	50: —
112	G. o. E. W., Hisings Backa, t. A. W:s minne	50: —
113	H. T., Lund, t. B. E:s minne	20: —
114	E. P., Malmö, t. do	25: —
115	E. G., Tavelsjö	50: —
116	M. L., Tierp, t. I. H:s minne	100: —
117	I. K., Umeå	100: —
118	SMKJ-kretsen, Eksjö, gåvor och spb.medel 23—24.1	5.928: —
119	S. o. N. G., Bromma	100: —
120	SMKJ-kretsen, Göteborg	500: —
121	R. G., Piteå	50: —
122	G. S., Sthlm	100: —
123	M. K., Vetlanda	50: —
124	D-E. B., Bromma, t. B. E:s minne	20: —
125	E. K.	500: —
126	L. S., Helsingborg	35: —
127	J. C., Korsberga	25: —
128	G. N., Sthlm	35: —
129	L. o. M. R., Sbg, t. Dellmings utresa	200: —
130	R. H., Västerås	25: —
131	E. o. R. H., do, t. minne av C. J. Bergquist, född 29.1 1887	100: —
132	Bäckaby Kyrkl. Syfg, Korsberga	300: —
133	SMKJ-kretsen, Klemensnäs-Ursv.	200: —
134	S. o. J. L., Uppsala	25: —
135	E. H., Grängesberg	25: —
136	SMKJ-gruppen, Helsingborg	390: —
137	I. L., Karlskrona	25: —
138	A. A. P., Malung	25: —
139	P. V., Sthlm	20: —
140	A. G., Vintrosa	50: —
141	D. P., Umeå	50: —
	Kr.	31.089: 25

Särskilda ändamål

20	M. B., Helsingborg, t. hjälpbehövande	500: —
39	Onämnda, Malmö, t. K. o. B. Dellming	500: —
58	L. W., Sthlm, f. arbetet i Nirayama	1.000: —
76	A. o. S., Danderyd, t. B. Berglings arbete	22: —
	Kr.	2.022: —

MED VARMT TACK TILL VARJE GIVARE!

"Men du är densamme, och dina år skola icke hava någon ände." Ps. 102: 28

"Låtom oss oryggligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har givit oss löftet, han är trofast." Hebr. 10: 23

Klippan 1977 — Ljungbergs Boktryckeri AB